

Strach OTEVŘÍT dveře

VZÍT ZA KLIKU A OTEVŘÍT DVEŘE... Co za nimi bude? Každé dveře otvíráš jednou poprvé: do školy, do nového pokoje na koleji, do zaměstnání... Někdy tušíš, co se za nimi skrývá, někdy očekáváš překvapení, někdy cítíš nejistotu s obavou. A tak to jde celý život. Nebylo by lepší už žádné další dveře neotvírat a vstupovat jen do těch, které známe, kde víme, co nás za nimi čeká?

Je to jako v podobenství: Pán nám svěřil svůj majetek, každému podle jeho schopností, a dal nám čas k jeho zúročení. Můžeme být spokojeni s jednou hřivnou, můžeme vyzískat dalších pět. Ale Pán při účtování bude chtít vydat počet ze všech. Můžeme-li, pak tedy i máme využít všechny – jít až na hranici svých schopností. Nikdy neřiči dost, to stačí. Snažit se o víc, otevřít další dveře. Máš strach, že na to nemáš?
Tak začni tam, kde to jde vždy: miluj víc! Zde Bůh limity nedal. Malé předsevzetí do nového roku a s Matkou Marií po boku odvázně do dalších dveří. At' si jsou třeba dvoutisícitřinácté.

otec Marek Miškovský

Foto: wikipedia.org

VÍRA PŘETRVÁ, když si ji obhájíme,

Milí ministranti, vím, že někteří vaši spolužáci a kamarádi se diví tomu, že pomáháte u oltáře. Dělalí si z vás třeba legraci, smějí se i tomu, že chodíte do kostela. V zemi, kde jsme my, věřící, v menšině, může být někdy skutečně těžké přiznat „Ano, já věřím v Boha, já chodím do kostela, já ministruji“ a svoji víru tak veřejně obhájit. Když jsem byl malý chlapec, nebylo to snadné ani pro mě. Tehdy to bylo o to těžší, že naše země nebyla svobodná a stát i školy byly zaměřeny proti věřícím lidem. Byl jsem tehdy asi ve druhé nebo třetí

třídě, když se nás soudružka učitelka s pohrdáním v hlase zeptala, kdo chodí do kostela. Z jejího tónu bylo znát, že to vnímá podobně, jako bychom se měli přiznat, kdo rozbil okno nebo schoval třídnici. V tu chvíli jsem věděl, že bych se měl přihlásit. Tenkrát se mi rozbušilo srdce a zvednout ruku jsem nedokázal.

I když vás už dnes nemůže za víru nikdo pronásledovat ani kárat, možná máte podobný zážitek – obávali jste se výsměchu kamarádů, nedokázali jste před nimi bez rozpaků mluvit o tom, že věříte v Boha, chodíte do kostela nebo pomáháte u oltáře. Ač se taková obava dá někdy pochopit, později se mi mnohokrát osvědčilo, že stojí za to nenechat se jí spoutat. V té situaci totiž máme jen dvě možnosti: buď se k víře veřejně přiznat, nebo ji – byť mlčky – zapřít. Když jsem v těch asi osmi letech ze strachu zvolil druhou mož-

nost, hned v té minutě mě to začalo mrzet. Cítil jsem se velmi provinile. Převážnou většinu příhod z dětství člověk zapomene, ale právě tihle si vybavuji proto, že jsem svého selhání mnohokrát litoval.

Nepiši vám to proto, abyste se v podobných situacích trápili výčitkami. Zkuste je naopak vzít jako příležitost – k tomu, abyste se naučili svou víru před druhými obhajovat. Hovořit o ní s úctou a rozechvěním, ale beze strachu a obav. Vyzkoušejte si, že když se k víře hrdě přiznáte, nestane se nic horšího, než když ji zapřete. Netrapte se tím, že máte obavy, ale přijměte je jako start zápasu o správný postoj ke své víře.

Když jsem nedávno už jako biskup přijel do rodného města, kde jsem se kdysi bál před učitelkou zvednout ruku a přiznat se k víře, vítali mě tam představitelé radnice. Z toho je patrné, že vnější okolnosti a prostředí se často mění, ale víra může přetrvat, pokud si ji člověk dokáže s pomocí Boží obhájit. Před sebou i před vnějším světem.

K tomu vám rád žehnám!
Mons. JUDr. Ing. Jan Vokál JUD.
biskup královéhradecký

foto: Zbyněk Pavienský

OBSAH

SPOLEČNÉ STRÁNKY

Čtrnáct pražských mučedníků.....4-5

STRÁNKY PRO MAZÁNKY

Tajemství křesťanů.....6-7

Luštění pro nejmenší.....8

Kostel - dům Boží.....9

STRÁNKY PRO MAZÁKY

Neomylný rádce.....10

Gaudium et spes.....10

Světec ve vlastní šťávě.....11

Ferda Kuliferda.....12

Konzole Xbox360 Kinect.....13

Tygři a Vlci - fotoromán.....14-17

STRÁNKY PRO BORCE

Cihla či kámen.....18

Je sex před svatbou hřích?.....18

Čím žije olomoucký seminář?.....19

Cestománie - Moskva.....20-21

SPOLEČNÉ STRÁNKY

Posvíme si na světlo.....22

Mise Movaron č. XV. - komiks23

Curiosity.....24

■ SPOLEČNÉ STRÁNKY

■ MAZÁNKY

■ MAZÁKY

■ BORCI

Tyto barevné kostičky, ve kterých jsou čísla stránek, vám, milí kluci, mají napovědět, komu jsou příslušné stránky určeny především. Tudiž například zelená kostička značí, že jde o společné stránky. Tož tak. Jasně? Zdraví vás váš grafik Petr. Ad Honorem Jesu

TARSICIUS, časopis pro kluky u oltáře

Ročník XVII; číslo 1 (133); vydáno 31. 12. 2012; uzávěrka soutěží 31. 1. 2013; vychází 11x ročně; náklad 4900 výtisků; vydává Občanské sdružení Tarsicius, Horní náměstí 12, 466 01 Jablonec n. N.; IČO 26583216; web: www.tarsicius.cz; e-mail: email@tarsicius.cz; šéfredaktor: Štěpán Pospíšil; redakce: otec Jiří Kaňa, Marika Pavienská, Lucie Pánková, Jan Lukeš, Zbyněk Pavienský; titulní foto: Zbyněk Pavienský; administrativa: Vydavatelství IN s.r.o. – tel. 775 598 604 – objednávky, změny (Emilka Šilhánová, Marika Pavienská); jazyková spolupráce: PhDr. Alena Paččová; grafická úprava a sazba: Petr Hudeček; tisk: VH print; MK ČR E 7944, ISSN 1212-091X. Číslo účtu pro dobrovolné finanční dary: 22 00 03 25 24 / 2010. Náklady na jeden výtisk včetně poštovního přibližně 33 Kč. Neprodejné.

Na Tříkrálový Průvod
z Hradčanského náměstí na Loretánské náměstí
5. ledna 2013 od 15:30
vás zve Mládež Idente a Arcidiecézní Charita

Nové DVD SBMky je tu!
Připomeňte si s námi 10 let zpívání Bohu
Připomeňte si setkání mládeže
Kolín, Tábor, Žďár
DVD s 16 písněmi z živého koncertu
na Celostátním setkání mládeže Žďár 2012

Pouze 150,- Kč
Objednávejte na www.sbmka.cz
nebo v brněnských knihkupectvích s křesťanskou literaturou

Hledám vás
Světlo světa
Můj Králi, má spásu
Dobřeřeč, duše má, Hospodinu
Soudný den
Kéž se v našich domech tančí
Oh Happy Day